
Vysoká cena milosti

By David Wilkerson

August 4, 2008 „Ale milujte své nepřátele; číťte dobře, pŕjčujŕte a nic nečekejŕte zpŕt. A vaŕe odmŕna bude hojnŕ: budete syny Nejvyšŕího, neboŕ on je dobrŕ k nevŕdnŕm i zlŕm. Buŕte milosrdnŕ, jako je milosrdnŕ vŕŕ Otec“ (Lk 6,35-36).

Celou biblŕ se tŕhne mocnŕ poselstvŕ: „Hospodin, tvŕj Bŕh, je Bŕh milosrdnŕ (Dt 4,31). Čŕeme o tom stŕle znovu a znovu v pŕtŕ Mojŕíŕovŕ, v knihŕch letopisŕ, u Nehemjŕŕe, v Œalmech – Hospodin je plnŕ milosti a slitovŕnŕ. Podobnŕ i v Novŕm Zŕkonŕ se setkŕvŕme s tŕmatem milosrdenstvŕ: „Buŕte milosrdnŕ, jako je milosrdnŕ vŕŕ Otec“ (Lk 6,36).

Pŕsmo nŕm ale takŕ ŕkŕ, kolik Bŕh Otec zaplatil za tuto milost, projevenou hŕŕíŕnŕmu svŕtu. Hospodin se nevzdal bezboŒnŕho svŕtu, pohlcenŕho Œadostmi. KdyŒ vidŕl, jak se na zemi rozmohla zvrŕcenost, neodvrŕtil se od svŕho stvoŕenŕ. Naopak - doprostŕed toho vŕeho poslal svŕho Syna. Ze svŕ velkŕ milosti nabŕdl svŕho jednorozenŕho jako obŕŕ smŕŕenŕ, obŕtoval Krista za naŕe nepravosti.

Pomysli na cenu milosti, kterou zaplatil Pŕn Jeŕíŕ. Její hodnota je nevyčŕslitelnŕ. Nikdo nezmmŕŕí Kristovu bolest, kdyŒ na sebe vzal hŕŕichy celŕho svŕta. Ale do určŕtŕ mŕry nŕm Pŕsmo vykresluje, jakou cenu Pŕn zaplatil za sluŒbu smŕŕenŕ, kterou na zemi konal.

V první ŕadŕ, Jeŕíŕ byl zavrŒen celŕm tehdeŕŕím nŕboŒenskŕm svŕtem. Vŕdci tŕ doby proti nŕmu soptili zŕŕŕtŕ. Posmŕvali se mu chudŕ i bohatŕ, vzdŕlanŕ i prostŕ. Nakonec jej celŕ společnosť odsoudila, poplivala a pŕibila na kŕŕŒ.

Jako pŕŕjemci BoŒŕ milosti, ty i jŕ vŕme nŕco o cenŕ, kterou Pŕn Jeŕíŕ zaplatil. Jeho milost naŕla tebe osobnŕ spoutanŕho v hŕŕichu. Uslyŕel plŕč tvŕho srdce a vysvobodil tŕ. Zmŕnil tŕ, otevŕel tvŕ oči, naplnil tŕ svŕm Duchem svatŕm. Učŕnil tŕ hodnotnou nŕdobou, abys hlŕsal jeho evangelium.

Nemyl se, milost, kterou jsi dostal, stŕla nesmŕrnŕ mnoho. KŕŒeme, Œe BoŒŕ milost je pro nŕs zadarmo, je nezaslouŒenŕ, její plnŕ cena byla zaplacenŕ Kristovou prolitou krvŕ. A je to pravda – Bŕh byl plnŕ usmŕŕen cenou, kterou Pŕn Jeŕíŕ zaplatil, aby nŕm milost mohla bŕt udŕlena. Stali jsme se dŕdici krŕlovstvŕ. Z jeho milosti mŕ každý skutečnŕ vŕŕŕŕ jistotu vŕčnŕho Œivota.

A pŕesto je určŕtŕ cena BoŒŕ milosti i na stranŕ človŕka, na naŕŕ stranŕ. Je to vysokŕ cena skutečnŕho svŕdeckŕho Œivota, dokazujŕcího moc obdrŒenŕ milosti. Œŕŕenŕ milosti, kterou jsme dostali, nŕs v tomto svŕtŕ pŕijde draho. Počŕtejte s tŕm, Œe budeme platit tuto cenu kaŒdŕ den svŕho Œivota.

Pŕn Jeŕíŕ ŕekl: „Buŕte milosrdnŕ, jako vŕŕ Otec v nebi.“ A On sŕm nŕm na svŕm tŕle ukŕzal, kolik takovŕ milosrdenstvŕ stojŕ. I my se setkŕme s naprostŕm odmŕtnutŕm. Svŕt nepŕijme naŕe poselstvŕ evangelia. Čŕm vŕce se v naŕŕich Œivotech projevŕ moc Pŕna Jeŕŕŕe, tŕm vŕc bude BoŒŕ milost zesmŕŕŕovŕna a opovrhovŕna.

První splŕtka, kterou Pŕn Jeŕíŕ za milost zaplatil, bylo jeho postavenŕ v nebi. Milost ho pŕimŕla, aby se narodil na zem v lidskŕm tŕle. Potom ho milost vŕči svŕtu stŕla Œivot. Vzor Pŕna Jeŕŕŕe je pŕŕkladem pro vŕechny, kteŕŕ ho chŕŕŕjŕ nŕsledovat.

I apoŕtol Pavel zaplatil stejnou cenu za Œivot z milosti na zemi. Pŕn Jeŕíŕ nŕs varoval pŕedem: „Vzpomeŕte si na slovo, které jsem vŕm ŕekl: Sluha nenŕ nad svŕho pŕna. Jestlŕže pronŕsledovali mne, i vŕs budou pronŕsledovat“ (J 15,20). Apoŕtol Pavel tuto pravdu dosvŕdčil: „S nŕmahou

---

pracujeme svými rukama. Jsme-li tupeni, žehnáme, pronásledováni neklesáme, když nám zločecí, odpovídáme laskavě. Až dosud jsme vydávanci světa, na které se všechno svaluje“ (1K 4,12-13).

A co s tím odmítnutím máme dělat? „Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi“ (Lk 6,23). To není snadný úkol. Jak se máme radovat v těžkém pronásledování? Milování, i to je součástí ceny, kterou platíme za zvěstování Pána Ježíše a jeho milosti.

A nebude to jen odmítnutí světa, výsměch bezbožných sdělovacích prostředků. Musíme počítat s posměchem a opovržením formálních vůdčích, náboženské komunity žijící v kompromisech. Když Pán Ježíš varoval učedníky: „Lidé vás budou nenávidět a vyloučí vás, potupí a vymažou vaše jméno jako prokleté pro Syna člověka...“ (Lk 6,22), hovořil o jednání zbožných lidí své doby.

I Saul, zanícený v náboženství, se takového pronásledování horlivě účastnil a získal si tak mezi náboženskými vůdci vysoké postavení. Čím více pronásledoval následovníky Pána Ježíše, tím větší úctu mu prokazovali a jeho prestiž rostla.

Nejprve se jmenoval Saul a byl mladým zaníceným zélótu. Byl bezúhonný podle židovského zákona, těšil se přízni kněží a představených synagogy. Poprvé se v Písmu se Saulem setkáváme u kruté popravy Štěpána. Byl po celém okolí znám jako nejhrošší pronásledovatel Kristovy církve. Byl pevně rozhodnut vymazat Ježíšovo jméno z povrchu země, zadusit církve hned v zárodku.

Ale přišel den, kdy nad Saulem zazářila milost. Představte si, jak asi vypadalo ono ráno tohoto nadšeného farizeje. Požádal o audienci u velekněze. Mladý muž, který pronásleduje Ježíšovu sebranku, žádá o svolení přesunout své tažení do Damašku. Přisahá, že všechny pozatýká. Domnívá se, že dokáže uhasit toto nadšení pro Ježíše.

S požehnáním židovských vládců Saul a jeho družina vyráží z Jeruzaléma za svým důležitým úkolem. Farizeové a zákoníci jim přejí mnoho zdaru. Ale pak těsně před Damaškem je Saul zasažen světlem milosti.

Co učinila milost s tímto ztraceným, oklamáným mužem? Neurážela ho, nepokoušela se ho zmást nebo zničit. Plně zaplacená milost zadarmo položila Saula tváří k zemi. A promluvil k němu hlas: "Saule, Saule, já jsem Ježíš. Proč mě pronásleduješ?" (Sk 9). Kristovo poselství pro tohoto zélótu znělo zřetelně: "Jsem to já, koho se dotýkáš. V každém křesťanu, kterého jsi uvěznil, jsi to udělal mně."

Saul byl tím zjevením hluboce zasažen. Dočasně oslepen byl odveden do Damašku, a tam se v pokojíku o samotě modlil. Přišel k němu Ananiáš a vylíčil mu cenu milosti, která mu byla dána: "A te, Saule, budeš ty trpět pro toto jméno."

Pomysli, kolik stála milost, které se Saulovi dostalo. Jistě ho bodalo svědomí, když pomyslel na kamenování Štěpána, na každého vůdčího, kterého uvěznil, když si vybavoval tváře těch, kterým ublížil. Velice drahá byla milost, kterou obdržel.

S novým jménem apoštol Pavel strávil zbytek života kázáním a psáním o Boží milosti. Vytrvale dosvědčoval vysokou cenu života z této milosti ve zkaženém světě. Už po dvě tisíciletí nám jeho spisy připomínají, co řekl Pán Ježíš: "Lidé vás budou nenávidět, odvrátí se od vás. Proklejí vás vyloučí se svého stádu jako zločince. Ale právě to je čas, kdy se máte radovat a jásat!"

Satan se Boží milosti štítí, bojí a nenávidí ji. Čistá a jednoduchá milost rozvrátila satanovu nadvládu

---

nad světem. Nikdy si nepřipustil, že by mohl přijít o vládu nad narkomany, beznadějnou spodinou společnosti. Ale milost osvobodila zástupy těchto zajatých.

Satan si uvědomuje, že poslední dny se blíží ke konci. Umínil si uspat celou jednu generaci, aby necítili svou potřebu Boží milosti. Chce postavit hradby kolem myslí mladých lidí, aby se jich Boží milost nedotýkala. Vystrojil démonickou armádu drogových dealerů a výrobců, aby toto dílo vykonali.

Když jsem poprvé přišel do New Yorku, převažovala tu marihuana a lehké drogy. Heroin se ještě neužíval v takovém rozsahu jako později. V posledních několika desetiletích satan rozšířil kokain a crystal meth. Přichází stále s novými drogami, které způsobují ještě silnější návyk, nové odrůdy kokainu a heroínu přicházejí z Mexika, Iráku, Kolumbie a Afghánistánu.

Zároveň satan zaplavil mladou generaci oceánem alkoholu. Internáty a vysokoškolské koleje pořádají mejdany se sudy piva, vína a likéru podporujícími opilecké veselí. Teenageři v davech přicházejí do odvykacích léčeben, jiní v závislostech zůstávají. To vše je výsledkem satanovy snahy ještě na poslední chvíli zotročit co nejvíce lidí a učinit je "imunními" proti poselství o milosti Pána Ježíše.

Ale Boží milost má nepředstavitelnou osvobozující moc.

Milost uvolnila pouta všech závislostí a převedla zástupy z království satana do království Kristova. V době, kdy miliony lidí po celém světě začínaly brát drogy, si Satan myslel, že definitivně zvítězil. Po světě se skutečně rozšířilo tvrzení, že jakmile tě jednou satan spoutá, už pro tebe není naděje.

Ale v každé generaci Bůh posílá svého ducha k ohradám a mezi ploty. Přichází přímo do centra satanova teritoria: do špinavých podmínek, do doupat narkomanů, na party domů, kde leží závislí v opojení. Milost zasvítí nejslabším, spodinou zmračené drogami, zapomenutým a zavrženým společností jako beznadějným případem.

První člověk závislý na heroínu, který byl spasen a vysvobozen skrze službu Teen Challenge, byl Sonny Arguinzi. Sonny teď slouží jako biskup více než 600 sborů po celém světě, které se skládají z bývalých narkomanů. Na ložské konferenci těchto sborů vytvořili sbor z tisíce bývalých prostitutek, které zpřevem oslavovaly Boha za jeho vysvobozující moc.

Nicky Cruz, známý gangster a absolvent Teen Challenge, zvěstoval evangelium milosti mnoha milionům po celém světě, mnozí přitom byli osvobozeni a zachráněni.

Celý svět by mohl povstat a děkovat Bohu za spásné osvobození, za obnovení těch, kdo byli beznadějně ztraceni a vyvrženi z lidské společnosti. Společnost by přinejmenším měla děkovat Bohu za záchranu závislých otců a jejich navrácení manželkám a dětem. Ale ujišťuji vás, že se to nikdy nestane. V každé generaci svět popíral moc Pána Ježíše mnit životy, ačkoliv viděli jasné důkazy. Znovu a znovu jsem to zažíval na vlastní kůži v začátcích služby Teen Challenge.

Před lety jsem byl pozván na lékařskou konferenci v New York City, když byl guvernérem Nelson Rockefeller. Jeho milionový projekt na léčení drogových závislostí nepřinesl očekávané výsledky. Vzal jsem s sebou několik absolventů programu Teen Challenge. Byli už přes dva roky čistí, navštěvovali biblickou školu nebo se připravovali na povolání sociálních pracovníků, aby mohli pomáhat závislým tak, jak bylo pomozeno jim. Dva z těchto mladíků vydali svědectví shromážděným lékařům a odborníkům, mluvili o tom, jak je Pán Ježíš vysvobodil a že už netouží po drogách.

Po nich vstal jeden psychiatr a ve svém projevu naprosto ignoroval, co ti muži řekli. Začínal svou přednášku slovy: „Navzdory veškerému úsilí stále neznáme žádnou účinnou pomoc pro člověka závislého na drogách.“ Nevěřící lékař, který seděl vedle mě, mi užasle pošeptal: „Copak tu ten člověk nebyl, když ti mladíci hovořili?“

Pravda je taková, že svět nikdy nepřijme Pána Ježíše jako východisko. I když je Kristus pramenem osvobozující milosti, i když milost křesťané koná zázraky, vždy znovu bude odhozena jako bezcenné smetí.

Navíc nás ještě ohrožují mocnosti tohoto světa, které píchají s našeptáváním: "Rádi bychom pomohli." V mnoha případech nabídky světelské pomoci pro naši službu pocházejí přímo od satana. Příspěvky mohou picházet skrze státní podporu nebo programy. Ale pro službu postavenou na Kristu je velice nebezpečné stát se závislou na státních zdrojích.

Když se ve službě spolehne na světelské zdroje, nakonec dopadneme jako obyčejná charita bez skutečné osvobozující Kristovy moci. Vládní zdroje navíc za čas vyschnou a ukončí tak službu, která byla zahájena pro Pána, ale závislá na světě.

Chtěl bych varovat všechny, kdo se ve své práci nechají vést Pánem Ježíšem: buďte připraveni na urputný odpor. Každá služba, která vede duše ke Kristu a vychovává mu učedníky, zakusí pronásledování a urážky. Celou tvou práci tento svět označí za podvod.

Ale pamatuj na slova Pána Ježíše: „Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi“ (Lk 6,23).

Život z Boží milosti tě bude stát zásadní změnou postoje ke Kristovu tělu. Bůh se mnou hovořil o mém duchovním těle. Ukázal mi následující: *Způsob, kterým vřtšina křesťanů žije a slouží, dokazuje, že nechápu vztah Pána Ježíše k jeho tělu.*

Představte si Saulovu úzkost u Damašku, když jej Kristus konfrontoval s realitou svého těla. Pán řekl Saulovi: "Já jsem Ježíš. A ty pronásleduješ mě." Saul si myslel, že má co do činění s jednotlivci, že slouží Bohu, když se snaží zlikvidovat židovské odpadlíky. Nevěděl, že útočí na Pánovo vlastní tělo, když pronásleduje církev.

Nyní byl otřesen zjištěním, že Ježíš má duchovní tělo. On je hlavou, která přebývá v nebi. A jeho tělo, jeho dítí na zemi jsou s hlavou propojeni. Je to jeden celek tvořený věřícími, kteří jsou jeho tělo a jeho krev. Kdo se postaví proti nim, staví se proti němu. Každý Ježíšův následovník, kterého Pavel uvěznil, všechno, co proti nim řekl nebo udělal - to vše se dotýkalo Krista osobně. Saulovo setkání s touto pravdou radikálně změnilo jeho život.

Jako apoštol Pavel porozuměl, jak hluboce Bůh miluje svou církev. Pochopil, že v Pánových očích je církev drahocennou perlou, neposkvrněnou nevěstou jeho Syna - sjednocené neviditelné tělo z dítí všech národů a ras, které byly vykoupěny krví.

Jsem přesvědčen, že tuto pravdu nebereme tak vážně, jak bychom měli. Kdybychom plně pochopili pravdu o jeho těle, byl by konec vší nevráživosti v církvi, konec hořkostem, předsudkům, soupeření, pýchy, pomluv i rozdělení.

Právě nyní potřebuje tento svět živý příklad drahocenné Kristovy milosti. Prožíváme tlaky jako nikdy

---

dív. Po celá desetiletí kmeny v Africe válčí mezi sebou. Kmenové boje s sebou nesou chudobu, nemoci, rozpad rodin, nenávisť se přenáší z generace na generaci. Zároveň se rasové napětí šíří ve společnosti evropské i americké a proniká i do církví.

Nemylte se, tyto problémy nevyřeší prezident. Drahá milost, kterou potřebuje celý svět, může přijít jedině skrze ty, kdo ji sami obdrželi a zakusili. K tomu tě volá Pán Ježíš a není to laciné povolání - nabídnout milost, která se vzdá sama sebe pro bratra nebo sestru - a jak Pán Ježíš sám ukázal - dokonce i pro nepřátele.

Zastav se tady a vezmi vezmi si tu pravdu k srdci. Nepokračuj dál ve svém životě ani ve službě, zastav své plány i dobré skutky, dokud se nevyrovnáš s cenou za členství v těle Kristově. Hospodin o své církvi vyhlašuje: "Je to drahocenná perla, nevysta pro mého Syna." Zamysli se nad tím, jaký zázrak je do takového těla patřit. Přemýšlej také o slavném povolání tohoto těla, zjevit milost nemilosrdnému světu.

Když Pavel psal Korintským, jednalo se o církev, která se postavila proti nám. Ale Pavel, který na nás hleděl jako na Kristovo tělo, napsal: "Stali jste se mi velmi drahými. Máte místo v mém srdci. Miluji vás a cením si každého z vás."

Milost prostě hledí za chyby a selhání, za hranice samospravedlnosti. Kdybychom skutečně věřili, že zraňujeme Krista osobně pokaždé, když ublížíme bratrovi nebo sestře - čili když říkáme nebo děláme něco proti jedinému údu jeho těla - dnem i nocí bychom usilovali o nápravu. Neustali bychom, dokud bychom všechno nenapravili.

Pravda je ovšem taková, že druhým klidně křivdíme. Oddělujeme se od bratrů nebo sester. Zraňujeme druhé, ubližujeme jim. Myslíme i mluvíme rasisticky. Kritizujeme se navzájem. A myslíme si: Je to jen mezi mnou a Bohem. Tak to vyznáme Pánu, budeme činit pokání a přijdeme si po svém v domovní, že je všechno v pořádku. Věbec si nepřipouštíme, že jsme přitom zranili i svého bratra a v něm Pána Ježíše. Ublížili jsme celému tělu, protože když jeden úd je zraněn, celé tělo trpí.

Čení všech pomluv, napětí a nevráživosti je v tomto zjevení: Patřím do těla Kristova stejně nezasloužený jako můj bratr a sestra. Všichni jsme jedno, protože jsme připojeni k jedné hlavě.

Rozloučím se s vámi slovy, která napsal Pavel svým spolupracovníkům.

- "V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu" (Fp 2,3-4).
- "...aby byly zajedno v Pánu" (Fp 4,2)
- "Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti" (Ko 3,12-14).

Pavel tu shrnuje vše, co je třeba. To je milost žitá v plnosti: "Tak jste se nám stali drahými!" (1Te 2,8). Jsou ti ještě bratři a sestry drazí? Když do nás, údů Kristova těla, proudí život z naší hlavy, budeme milovat nejen sebe navzájem, ale i své nepřátele.

Pane, pomoz nám být milosrdnými, jako jsi ty milosrdný vůči nám!